

Sygn. akt II Cz 97/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

SO Wojciech Borodziuk

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

M. S.

przeciwko

G. W.

o wydanie lokalu użytkowego

na skutek zażalenia pozwanej G. W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Tucholi z dnia 29 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI C 1636 / 13

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 97 / 15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 września 2014r. Sąd Rejonowy w Świeciu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Tucholi odrzucił sprzeciw pozwanej G. W. od wyroku zaocznego tego Sądu z dnia 17 lipca 2014r. w sprawie wytoczonej przeciwko niej przez M. S. o wydanie pomieszczenia użytkowego i ujętej pod sygn. VI C 1636 / 13.

W uzasadnieniu orzeczenia stwierdził, że w dniu 31 lipca 2014r. doręczono pozwanej wezwanie do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od wyroku zaocznego poprzez złożenie jego odpisu wraz z załącznikami w terminie tygodniowym od doręczenia wezwania i pod rygorem odrzucenia sprzeciwu w razie nie uzupełnienia tych braków formalnych w terminie. Pozwana nie wykonała zarządzenia, a jej wniosek o sporządzenie odpisów sprzeciwu i załączników przez Sąd, nie mógł zostać uwzględniony. Sąd orzekający odwołał się do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uzasadnieniu uchwały z dnia 27.02.2008r. w sprawie III CZP 135/07, że niedopuszczalne i niezasadne jest przetrzucanie na Sąd dokonywania czynności obciążających stronę, choćby miały charakter techniczny, gdyż może to prowadzić do anarchizacji procesu cywilnego, ale także do naruszenia zasady równości stron. Dlatego też Sąd Rejonowy odrzucił sprzeciw pozwanej (na podstawie art.344 § 3 kpc).

Z treści zażalenia dłużniczki G. W. wnosić należy, że domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez jego uchylenie.

W jego uzasadnieniu w istocie wywodziła, że nie stawiała się na rozprawę w dniu wydania wyroku zaocznego, z uwagi na rozstrój zdrowia, o czym rzekomo zawiadomiła Sąd. Nadto twierdziła, że strony mogą robić odpisy z akt sprawy i taki wniosek złożyła, a mimo tego taka czynność nie została przez Sąd dokonana. Nie miała innej możliwości uzupełnienia

braków formalnych, jak poprzez skopiowanie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, o co wniosła i co nie zostało wykonane (zażalenie – k.57).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej G. W. nie znajduje uzasadnienia. W dniu rozprawy, a więc 17 lipca 2014r., po której zapadł wyrok zaoczny wobec pozwanej, Sąd Rejonowy nie był poinformowany o przyczynie jej niestawiennictwa na rozprawę, a zatem nie zachodziły żadne przeszkody do wydania wyroku zaocznego, bowiem o terminie rozprawy pozwana została prawidłowo powiadomiona. Nie znajduje uzasadnienia twierdzenie pozwanej, że powiadomiła Sąd o przyczynie swojej nieobecności, bowiem przesyłkę z zaświadczeniem lekarskim złożyła w urzędzie pocztowym w dniu rozprawy, a wpłynęła ona do Sądu Rejonowego dopiero w dniu następnym tj. 18 lipca 2014r. Potwierdza to stempel dzienny nadania przesyłki w urzędzie pocztowym oraz adnotacja o przyjęciu przesyłki w biurze podawczym Sądu Rejonowego zamieszczona na zaświadczeniu lekarskim (por. k.45 i 44). Zatem w dniu rozprawy 17 lipca 2014r. Sąd Rejonowy nie miał podstaw do jej odroczenia z powodu niestawiennictwa pozwanej, które byłoby usprawiedliwione (por. art.214 § 1 kpc).

Nie znajduje uzasadnienia także zarzut kolejny kierowany pod adresem Sądu Rejonowego, że to on w istocie winien był pomóc pozwanej w uzupełnieniu braków formalnych sprzeciwu od wyroku zaocznego, który złożyła. Prawdą jest, że przepis art.9 § 1 kpc daje stronom i uczestnikom postępowania uprawnienie do przeglądania akt sprawy i otrzymywania odpisów, kopii lub wyciągów z akt sprawy, ale to nie oznacza, że Sąd winien sam sporządzać odpisy środków zaskarżenia (jak sprzeciw od wyroku zaocznego) i załączników do takich środków, a w ten sposób wyřęczać strony z ich obowiązków wykonania tych czynności w ramach usuwania braków formalnych pisma procesowego, by mogło ono otrzymać właściwy bieg procesowy. Nie dysponując odpisem środka zaskarżenia czy odpisami załączników do takiego środka, strona może udać się do Sądu by je sporządzić, albo zwrócić się o ich udostępnienie z zastrzeżeniem zwrotu, po sporządzeniu potrzebnej ilości ich odpisów czy kopii. Sytuacja, gdy sędzia Przewodniczący wydaje zarządzenie o nałożeniu na stronę obowiązku złożenia odpisu środka zaskarżenia (sprzeciwu od wyroku zaocznego, zażalenia czy apelacji) i załączników, które do takiego środka dołączyła, a następnie zleca ich sporządzenie pracownikom sekretariatu, jest nie do przyjęcia. Zadaniem Sądu jest bowiem sprawdzić, czy środek zaskarżenia spełnia wymogi stawiane przepisami kodeksu postępowania cywilnego, by mógł otrzymać właściwy bieg procesowy i zostać rozpoznany, a nie wyřęczanie strony w jej obowiązkach. Poza tym, tak daleko idąca pomoc jednej ze stron procesu – jak trafnie zwrócił już uwagę Sąd Rejonowy, mogłaby narazić Sąd na zarzut drugiej strony postępowania, że jego działania są stronnicze, a w konsekwencji naruszają równość stron w procesie. W tych okolicznościach uznać należy, że nie zachodziły żadne przeszkody, by pozwana usunęła braki formalne sprzeciwu od wyroku zaocznego we własnym zakresie i w określonym terminie, a nawet złożyła wniosek o jego przedłużenie (bo to termin sądowy), gdyby nie mogła go dochować. Skoro tego nie uczyniła, to Sąd Rejonowy zasadnie jej sprzeciw od wyroku zaocznego odrzucił (na podstawie art.344 § 1 kpc).

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd odwoławczy oddalił zażalenie pozwanej, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397 § 2 kpc).